

10e Jaargang
Nummer 93
November 1987

hei & wei

dorpsblad voor Blaricum

Dorpsblad van en door Blaricumers. Uitgave van de Stichting Dorpsblad Blaricum. Redactie: J. Juffer, A. Landerman - Strengbois, M. Ongerling, J. Rutgers, V. Saalbrink, R. Viak Gerretzen, S. Vos-Verhoeff, A. van Zon, G. Lagtenburg. Adres voor toezending redactionele bijdragen: secretariaat V. Vlasman-Brenninkmeijer, Melkweg 10A, Telefoon 15716. Ook voor advertentieopdrachten. Eindredactie J. C. de Graaff, Toernijns 53, Druk J. van Gestel & Zn. B.V., Laren N.H.

A G E N D A

- Nederheem**
8 dec. 20.00 uur Commissievergadering ruimtelijke ordening
9 dec. 20.30 uur Commissievergadering financiën
10 dec. 20.30 uur Commissievergadering welzijn
21 dec. 20.00 uur Raadsvergadering
- Expositie Nederheem**
tot 19 dec. expositie van de Hilversumse kunstenaar Jan Lofvers
- Bernardusschool**
10 dec. Oud papier inzamelactie
- B.O.O.K.**
10 dec. Boerenkoolavond in Café 'd' Ouwé Tak', Eemnesserweg 13, Blaricum; aanvang 18.00 uur
- SWOL**
Samenwerking Welzijn Ouderen Informatiecentrum: Brinklaan 4
Geopend: maandag, woensdag, donderdag en vrijdag 9.30-11.00 uur
Voor informatie en advies, invullen formulieren, vervoer, recreatie enz. Telefoon 89025.
- Pendelbus**; ook voor rolstoelen
Elke werkdag, start 10.00 uur
Route: Bijvanck, de Wingerd, de Beukelaar, de Larense verzorgingshuizen, centrum Laren. Kosten f 2,50 per enkele rit
Aanmelden om 9.30 uur bij de verzorgingshuizen. Voor informatie SWOL, tel. 89025
- Oranjevereniging**
28 nov. Feestelijke intocht van Sinterklaas met zijn pieterbazen
11.30 uur bij de Malbak
14.00 uur bij de muziekent
na 15.00 uur bezoekt Sinterklaas de Beukelaar en de Wingerd
- K.M.T.P. afd. Gooi-Noord**
17 dec. 20.00 uur Kerstversieringen maken in de Blaerom o.l.v. Elisabeth Dolleman; aanmelden bij mevr. Gerritsen tel. 14892.
Kosten f 17,50 voor leden en f 22,50 voor niet-leden
- Blaricumse Welzijnsstichting**
Onderstaande activiteiten worden gehouden in dorpswoning de Blaerom
Iedere woensdagmiddag Kinderinstuif van 13.30-15.00 uur. Kosten f 1,50 per keer
20 nov. 20.00 uur Klaverjassen, kosten f 3,50
- B.V.V.**
11 dec. 20.00 uur Bingo
- Nederlandse Vereniging van Huisvrouwen**
Alle bijeenkomsten worden gehouden aan de **Kerklaan 41, te Laren**
1 dec. 14.00 uur Bingo-middag
15 dec. 10.00 uur Kerststukje maken, bij voldoende deelname
21 dec. 14.00 uur Kerstmiddag in 'Johannes-hove' met het vrouwenkwintet 'Cantabile'
- Galerie de Vliervoet**
Franspad 1, ingang Dorpsstraat; geopend donderdag, vrijdag en zaterdag van 14.00-17.00 uur
t/m 5 dec. Leo Hartzuiker - aquarellen
Carla Holland - keramiek
10 dec. tot kerstmis: onder het motto kunst-kado: grafiek en prints van diverse kunstenaars. Tevens kleine keramiek, aardewerk, kerstgroepen, kerstversiering
- R.K. Vrouwengilde**
18 dec. 20.00 uur Kerstavond in het Vitusgebouw
- Vitusgebouw**
26 nov. Vergadering CDA
12 dec. Kerstmiddag Flying Jumpers

Jan Lofvers

exposeert in Nederheem

In Nederheem exposeert van 20 november tot 19 december de Hilversumse kunstenaar Jan Lofvers.
Hij kreeg zijn opleiding aan de Groningse Academie voor Beeldende Kunst Minerva en werkte samen met Pim Olivier op het Grafisch Atelier in Hilversum.
Een veelzijdig kunstenaar is hij zeker, schilderen, aquarel en olieverf-, tekenen -potlood en pen-aquarel bovenal grafiek. Want als etser heeft hij bekendheid verworven.
Exposities in heel Nederland, met aankoop door rijk en gemeenten en daarbuiten ondermeer in de Verenigde Staten en Japan, waar ook is aangekocht.
Zijn inspiratie ontleent hij aan de natuur, landschappen, ongerepte waterrijke gebieden, de Wadden en polders hebben zijn voorkeur, maar ook stadsgezichten en portretten behoren tot zijn oeuvre.
De tentoonstelling duurt tot 19 december en is te zien op alle werkdagen van 8.30 - 12.30 en van 13.30 - 17.00 uur, en is uiteraard vrij toegankelijk en een bezoek zeker waard.

vLn

"Ik ben eigenlijk een avondmens zonder ochtendhumeur"

MIJLPAAL VOOR DE BURGEMEESTER

Dezer dagen viert onze burgemeester haar zestigste verjaardag. Een dag, natuurlijk, om haar oprecht en hartelijk mee geluk te wensen. En te hopen dat er voor haar en haar gezin nog heel veel goede jaren in het verschiet liggen. Maar ook een dag die aanleiding is haar in onze kolommen uitvoeriger aan het woord te laten dan in de traditionele nieuwjaarswensen in de januari-nummers van ons blad mogelijk is.

Een gesprek van drie kwartier lijkt niet lang. Maar - en zij die haar kennen zullen het beamen - ze kan veel kwijt in 45 minuten!

Wat blijft, als zij alweer is vertrokken naar een vergadering in Huizen, is het beeld van een vrouw met onvoorstelbare werkracht en inzet, die ogenschijnlijk moeiteloos haar full-time baan als burgemeester combineert met tal van bijbanen en hobbies en, niet te vergeten, haar gezin. Slaapt ze wel eens? "Eigenlijk ben ik een avondmens" zegt ze. "Om elf uur 's avonds voel ik me het best en zou graag doorgaan tot al het werk af is. Ik kan gelukkig met weinig slaap toe en heb er niets op tegen vroeg op te staan. Zonder ochtendhumeur!"

Een stukje verleden

Haar middelbare schooltijd - HBS b - viel niet in de oorlog en toen ze klaar was wilde ze eigenlijk het liefst kunstgeschiedenis studeren. "Maar mijn vader zei: 'kind, je zult de kost moeten kunnen verdienen en dat gaat niet met kunstgeschiedenis'. Dus werd het sociale geografie in Utrecht, sociologie had ook gekund, maar dat was toen nog een beetje een nieuwlichtersvak."

Sociale geografie, dat had te maken met de dingen waarin zij geïnteresseerd was: de manier waarop mensen leefden. Met die achtergrond zou zij en aardrijkskunde en geschiedenis kunnen doceren. "Niet dat ik dit nu speciaal wilde. Wat ik wou was ontwikkelingshulp doen in Zuid-Amerika."

Min of meer toevallig kwam zij in aanraking met de Werkplaats Kindergemeenschap (Kees Boeke) in Bilthoven. Daar was de aardrijkskundeleraar uitgevallen en werd zij gevraagd hem te vervangen. Als onderdeel van de aanstellingsprocedure moest ze 'voorzinnen' voor een plaats in het schoolkoor.

"Nu had ik in de oorlog al gezongen in het toen ondergedoken koor van Hans Brands Buys, dus dat gaf geen probleem."

In 1950 trouwde zij met mr. F. Le Coultré en volgde hem naar Indonesië. Daar werkte ze bij de Sicus, de Stichting Culturele Samenwerking, in een team dat studie maakte van Djakarta in overgangstijd. "Een ongemeen boeiende periode."

Na de Indonesische periode keerde het echtpaar Le Coultré terug naar Nederland en vestigde zich in het Gooi. "Daar heb ik weer part-tiempo aardrijkskunde gegeven aan het Nieuwe Lyceum en wederom aan de Werkplaats in Bilthoven."

Hoe bent u in de politiek terecht gekomen?

"Toen wij na het Gooi in Wassenaar terecht kwamen werd mij gevraagd daar wethouder te worden. Ze hadden iemand nodig die wat wist van moderne onderwijsvormen en ze wisten dat ik had lesgegeven op de Werkplaats van Kees Boeke, de school die model heeft gestaan voor de Mammoetwet. Op dat verzoek ben ik ingegaan omdat wij, mijn man en ik, altijd zeer geïnteresseerd zijn geweest in wat er om ons heen gebeurde. De kinderen waren intussen wat groter geworden zodat er ook wat dat betreft meer ruimte voor mij kwam."

Wie zijn uw grote liberale voorbeelden?

"De grote voorbeelden voor mij zijn die mensen die me boeien door hun levenshouding, die hun eigen verantwoordelijkheid beseffen en staan voor de dingen die in de samenleving moeten gebeuren. En dan denk ik b.v. aan Golda Meir, hoewel je die, politiek gezien, natuurlijk niet erg liberaal kunt noemen. Dich-

ter bij huis, heb ik erg veel geleerd van Geertsema die ik heb meegemaakt als burgemeester van Wassenaar. Als bestuurder een heel liberaal mens die ruimte liet voor de meningen van minderheden. Maar och, als je in je tweede periode als wethouder zit, denk je toch: dat wil ik niet altijd blijven en dan wordt gevraagd te solliciteren en dan zijn er een aantal plaatsen open en dan denk je: waar zou mijn gezin het beste gedijen en toen dus Blaricum vacant kwam heb ik daar met veel plezier naar gesolliciteerd."

Blaricum

Onze burgemeester houdt van Blaricum. Maar zonder sentimentaliteit, met een open oog voor de schaduwkanten.

"Ik denk" zegt ze, "dat we de afgelopen jaren een heel moeilijke tijd in Blaricum hebben gehad. Als je in zo'n kritische periode zit van de grenswijziging en de vraag is of Blaricum dit zal overleven, dan krijg je naarmate zo'n periode voortdurend mensen die zeggen: ik heb het altijd wel gezegd, zo gaat het niet en waarom hebben we dat zo gedaan, dat ligt allemaal aan... En dan ben je als burgemeester, als behoeder van een vaste lijn, daar zeer kwetsbaar in. Dat geeft veel spanningen, ook in de Raad en in de verhouding met de Raad en met de wethouders. Als je zo'n gespletendheid van opvattingen hebt welke weg je moet kiezen en vervolgen, dan werkt dat niet alleen door in de Raad maar ook in het ambtelijk apparaat. Niet alleen hebben de raadsleden veel meer contact met het bestuursapparaat dan vroeger, ook de ambtenaren stellen zich tegenwoordig politiek betrokkener op.

Waar gewerkt wordt worden fouten gemaakt en dan wordt er wel eens door bepaalde groeperingen geprobeerd een andere koers te varen. Want als je een strategie ontwikkelt om een bepaald doel te bereiken, dan wordt die strategie pas algemeen geaccepteerd als dat doel bereikt is.

Maar voordat het zover is vormen zich onvermijdelijk kleine clubjes die vinden dat het allemaal heel anders had gemoeten. En we hebben in Blaricum erg veel eigenzinnige mensen, waar ik overigens erg veel van houd, maar in onze situatie heeft dat negatief gewerkt. De sfeer was niet goed en de problemen werden over de hoofden van mensen uitgevochten. Maar dat gebrek aan egards voor anderen, dat was niet speciaal bij ons zo, dat is een algemene trend die men tegenwoordig overal om zich heen kan zien."

Is die sfeer nu aanzienlijk veranderd?

"Zeker. Er is nu een positief-kritische houding waarbij de mensen in hun waarde worden gelaten. En dat is een van de allerbelangrijkste dingen: tolerantie zonder verbaal geweld. En het feit dat nu geaccepteerd wordt dat er iets is als een algemeen belang. En dat je moet bedenken dat we in ons dorp niet bezig zijn met landspolitiek."

De burgemeester acht onze vraag of die periode voor haar persoonlijk een dieptepunt is geweest te zwart/wit gesteld. Natuurlijk was het menselijk gesproken een heel verdrietige tijd, maar daar tegenover stonden de talloze

positieve reacties die ze van Blaricumers mocht ontvangen.

Bijvanck

Gevraagd naar haar argumenten om zich tegen de dreigende grenswijziging te keren zegt ze: "Natuurlijk moet je je, zeker als burgemeester, afvragen of het wel zinvol is om kleine gemeenten te laten bestaan en dat is in de Raad en met mensen uit het dorp besproken en op een rij gezet, met als conclusie dat het wel degelijk heel zinvol is om Blaricum te laten bestaan.

Om in het Gewest ons woordje te blijven doen uit een oogpunt van cultuur-historie. We hebben hier allang, ook onder mijn voorgangers, de open ruimte en het agrarisch karakter willen bewaren en niet omdat het zo aardig staat, maar uit, zoals gezegd, een cultureel oogpunt.

Wij moeten ons immers realiseren dat de kinderen van de autochtone bevolking nooit meer in het oude dorp terecht zullen komen, maar wel in de Bijvanck.

Wij blijven alleen Blaricum in karakter en sfeer als we de Meentbewoners erbij houden. Wij hebben het gevoel dat de Bijvanck steeds meer Blaricum zal worden.

Oorspronkelijk kwam slechts 10% uit Blaricum maar nu, na tien jaar, mogen wij woningen in de Bijvanck aan Blaricumse woningzoekenden toewijzen.

De bevolkingssamenstelling zal langzaam veranderen naar een hoger percentage Blaricumers."

Hoe denkt Blaricum de integratie tussen de beide dorpsdelen tot stand te brengen?

"Door heel praktische handreikingen. Noem maar, als de Oranje-Vereniging voor haar jubileum een beeldtentoonstelling wil organiseren dan zouden er in zo'n organisatiecomité ook mensen uit de Bijvanck moeten zitten. Er wonen daar genoeg kunstzinnige mensen. Zo integreer je op een natuurlijke manier, met feesten en partijen kom je er niet. We moeten met z'n allen naar dit soort dingen blijven zoeken want anders droogt de stimulerende langzaam op. Ons oude dorp kent weinig mobiliteit en vergrijst, dus je moet een opening maken naar de toekomst en dat geven die jonge mensen je. Ik denk dat je die integratie zo moet zien te vinden. We hebben, door de gevechten over de grenswijziging, een klimaat geschapen waarin dat kan. Daarom is het ook zo belangrijk dat we het vierde kwadrant groen houden. Er is een relatie: het zijn de jongeren daar die de ouderen hier kunnen steunen in allerlei acties en initiatieven, en het is de agrarische situatie daar, waarin jonge boeren hun pachtgronden kunnen vinden."

Gewestraad

"Of het functioneren van de Gewestraad bevredigt? Nee, absoluut niet. Het is veel

teveel een politiek lichaam. Als je zo'n voorzittersverkiezing ziet, wat een politiek onvermogen dat is geweest, daar hebben ze ongeveer 6 maanden over gedaan en wat hebben we: een roulerend voorzitterschap. Ik moet zeggen, dat is voor mij een teken aan de wand. Ook de Bestuurscommissie was naar mijn gevoel niet goed samengesteld. Allemaal mensen die door hun baan direct-belanghebbers waren, en dat is nooit goed om de zaken zuiver te bekijken. Bovendien is het een heel duur geweest dat nu f 9,- per inwoner kost en daarmee het duurste geweest van heel Nederland is, terwijl dat niet nodig is."

Toekomst

Duidelijk is, dat onze burgemeester met een full-time baan, een aantal bijbanen (N.O.C., Zomerzegels) en een gezin, goed georganiseerd moet zijn om dat allemaal aan te kunnen. Dat is ze ook. "maar", voegt zij eraan toe, "vergeet niet dat ik een gezin heb, dat het niet alleen goed vindt dat ik al die dingen doe, maar me zelfs stimuleert die te doen, ook als ik zelf twijfel. En vroeger, kinderen die vlot hun school doorliepen en eigenlijk nooit ziek waren.

Slechte tongen zeiden dan: 'maar die kinderen konden ook niet ziek zijn, want hun moeder was er nooit!'"

U bent nu binnenkort jarig en wordt zestig. Hoe zit dat met een burgemeester, scheidt die er op z'n vijf en zestigste mee uit of eerder als hij met de VUT wil?

'De ambtenarenleefwijzengrens is juist tot zestig verlaagd. Dan mag iedereen kiezen of hij eruit wil of tot vijf en zestig doorgaan. Dat betekent dat je wel eens denkt: wat zal ik? En dan overleg je dat eens thuis en met de mensen voor wie je werkt. Maar het werk is nog niet af. Dat is natuurlijk nooit af. Maar er is een aanval geweest op de gemeente en er is nog niet afgewikkeld met Huizen. De financiën moeten nog geregeld worden en dat loopt niet zoals je zou wensen. Ik ben zo langzamerhand een van de weinigen die over zijn uit die tijd en dat is een voordeel want ik heb een ijzeren geheugen. Ook voor het ambtelijk apparaat zou het goed zijn als achter deze kwestie een punt kon worden gezet, want het kost nu nog erg veel tijd."

Hoe komt het dat dit alles zo moeizaam verloopt? Is het omdat er nog maar zo weinig mensen uit die tijd over zijn of is het een achterhoedegevecht van Huizen?

"O, een achterhoedegevecht. De gemeente Huizen ziet een aantal knelpunten die er naar ons gevoel niet zijn. Een nieuwe grenswijziging kan worden aangekaart op knelpunten situaties. Het is dus eigenlijk een zelfde sfeer als er altijd boven ons hoofd heeft gehangen tijdens de bouw op de Oostermeent. Gelukkig heeft nu het Ministerie voor de kerngemeenten een nacaalculatie voorgeschreven en dat betekent dat er geen zakelijke gronden voor knelpunten kunnen zijn."

Dus u hebt goede hoop dat het voor elkaar komt?

"Ik heb de volledige overtuiging dat het voor elkaar komt, maar het neemt nog wel even tijd. En dat karwei zou ik willen afmaken. Ik wil graag dat er rust in de geleiders komt en dan kan een jongere dit overnemen."

En die tijd zit u in ieder geval nog hier?

"Ja, dat wil ik graag."

En wat wij graag willen is dat onze burgemeester een gezellige verjaardag zal hebben met vrienden van haar dierbaren en dat zij zich de komende jaren met plezier en in goede gezondheid van haar omvangrijke taak in Blaricum's belang zal kwijten.

Nieuw in Oud in Blaricum

Op 6 november jl. werd door de burgemeester van Blaricum op zeer originele wijze een nieuwe zaak voor Antiek en Oude Kunst aan de Dorpsstraat 8 geopend.

Rond twee uur 's-middags stapte uit een Citroën uit ± 1930, een nostalgisch geklede dame die Blaricum's eerste burger bleek te zijn. In haar toespraak wees mevrouw Le Coultré er op, dat in deze zaak, in het hart van Blaricum, de oude sfeer van het verleden werd teruggebracht: "een periode van armoede, maar ook vol warmte en liefde".

Na haar toespraak knipte de burgemeester de linten door die tussen twee hoge bicycleten gespannen waren. De toegang was vrij en de opening een feit.

Meint en Aafke Siegers, de eigenaars van deze nieuwe aanwinst in ons dorp, hebben een lang gekoesterde wens in vervulling zien gaan. Antiek is hun hobby.

Zowel aan de inrichting als aan de collectie van deze nieuwe winkel is te zien dat hun hart uitgaat naar sfeer en traditie.

Als u een kijkje wilt nemen in het verleden en mooie dingen van vroeger wilt zien (of kopen) moet u beslist naar Antiek en Kunst, Dorpsstraat 8.

Open:
woensdag t/m vrijdag van 10.00 - 17.30 uur
zaterdag van 10.00 - 17.00 uur
R.V.G.

NEDERHEEM

C.A.I. BLARICUM

Op het moment dat deze Hei en Wei bij u in de bus valt, zijn de wijken 08, 06 en 07 van beeld voorzien.

De graafwerkzaamheden in 05 zijn nagenoeg gereed, terwijl een aanvang wordt gemaakt met deze werken in 01.

De wijk 03 zal één dezer dagen van folders worden voorzien.

Om een snelle uitvoering van het plan te realiseren, dienen enkele vragen te worden beantwoord.

1. Willen alle bewoners van het S.B.M.-gebied (zie pagina 8 van de folder), welke nu een abonnement hebben, de kaart inzenden, zodat kan worden vastgesteld of een beperkt pakket of een volledig pakket wordt gewent.

2. Indien u bericht krijgt dat er medewerkers van de fa. Kroon bij u komen en u dat niet gelegen komt, wilt u dat dan telefonisch melden (tel. 90212), zodat er een andere afspraak kan worden gemaakt.

Stuur geen mensen weg; dat werkt zeer vertragend. Bij voorbaat dank!

Na-aansluitingen: Deze kosten f 150,- extra. Dit geldt voor aanvragen na:

1 oktober 1987 voor wijk 08;

5 oktober 1987 voor wijk 06;

22 oktober 1987 voor wijk 07.

Heeft u storings-, klachten of wenst u informatie, bel dan 90212.

Onderstaand de globale begrenzing der wijken.

01. Bergweg-Meentzoom-Fransepad-Dorpsstraat-Huizerweg.

02. Fransepad-Kerkpad-Elbertsveen-Gooijergracht-Slotweg.

03. Bergweg-Huizerweg-Smedenweg-Bierweg-grens-Huizerhoogt.

04. Agiercapitten-Capittenweg-Driftlaan-Melkweg-grens.

05. Schapendrift-Kerkpad-Raadhuisstraat-Huizerweg-Bierweg-Naarderweg-Bussummerweg-Torenlaan-Melkweg-Driftlaan.

06. Dr. Catzlaan-Verloren Engh-Nooiseweg-Bussummerweg-Naarderweg-grens.

07. Matthijssenhoutweg-Nooiseweg-Verbeeklaan-Torenlaan-Heideweg-Grenslaangrens.

08. Crailo.

331. Gebied Bijvanck ten westen van Reigerpad-Levensboom-Snoek-grens.

341. Gebied ten oosten van Reigerpad-waterpartij-de Noord.

342. Gebied ten noorden van de Noord en ten oosten van de waterpartij.

351. Waterpartij-Levensboom-Snoek-grens.

guis'stoffenhuus

moderne stoffen en
fournituren

alles voor de zelfmaakmode
De Holleblok 26 - Huizen
w. c. de wetering 42 - bijvanck-blaricum
telefoon 02152 - 6 33 32

Feep van der Heiden

Verhuur puin- en
afvalcontainers
Handel in zand,
grond, etc.
Tevens erforvaringen voor
bedrijven en particulieren.
Naarderweg 8, Blaricum. Tel.: 02153-89372-83620

Sparen zeg ik, dat treft, de Rabobank zit om de hoek.

Bekeken sparen scheelt veel rente.
Want sparen kun je op tientallen manieren.
Lang sparen, kort sparen. Voor kinderen
sparen. Voor een huis sparen. En overal
zijn er aparte voordeeltjes te behalen.

Daarom: eerst even praten met
de Rabobank! Want dat's
vertrouwd.

Rabobank
Rentebank.

Huizerweg 10a, tel. 02153 - 8 91 04

Bijkantoor:

Hooiburg 12-14, tel. - 02152 - 5 82 44

OVERLAST VAN HONDEN

Een onlangs op het gemeentehuis ontvangen brief van kinderen uit de Bijvanck heeft wederom de aandacht gevestigd op het probleem van het door honden vervuilen van speelweiden en andere door kinderen gebruikte grasveldjes.

Het plaatsen van borden met het opschrift "Hier geen honden uitlaten" is een duidelijke boodschap aan de hondenbezitter. Loslopende honden kunnen geen borden lezen, doch kunnen wel hun boodschap achterlaten.

Het is daarom dat het schoonhouden van de speelweiden staat of valt met de mentaliteit van de hondeneigenaren.

Het is niet meer dan logisch dat de hond z'n behoefte doet buiten door kinderen gebruikte en speciaal voor kinderen ingerichte speelplaatsen.

Denk daaraan als u uw hond uitlaat!

Aannemersbedrijf Q. Goes

Verbouw - nieuwbouw - renovatie
onderhoud - open haarden
Veurhuis 8, Tel. 02152-50538
Blaricum

Stukadoorsbedrijf W. Spakman - Blaricum

erkend lid N.A.V.A.S.
Koggewagen 9 - 1261 KA Blaricum
02152 - 5 75 04
**Voor alle voorkomende
stukadoorswerkzaamheden in
nieuwbouw, verbouwingen, renovatie**
Specialist in sierpleisters
en buitengevelisolatie
Vrijblijvend advies en/of prijsopgave

Gaat U het ook zelf doen? dan naar Hobby-Shop B. C. STEENBEEK

Blaricum
MEENTWEG 31-33
TELEFOON 1 57 47

G. JONGERDEN & ZOON RIETDEKKERSBEDRIJF

UW ADRES VOOR:
het vernieuwen van rieten daken, bijwerken,
opstoppen, ontlossen
HANDEL IN VONKENVANGERS
ANGERECHTSWEG 3, 1261 XG BLARICUM
TELEFOON 02153 - 8 82 29

UW KLEURENFOTO 69 ct
vanaf
D.A. DRUGISTERIJ J. KLEIJN
PARFUMERIE Dorpsstraat 11a
HOMOEOPATHISCHE PRODUCTEN
24UUR SERVICE STOMERIJ

Er was eens . . . en er is nòg: de BIJVANCK!

Waar ooit 's winters de gronden keer op keer door het water van de Zuiderzee overspoeld werden, daar staan nu huizen, daar wonen nu mensen.

Voor zover het in dit noordelijk deel van het Gooi om Blaricums grondgebied gaat, werd daar op de vroegere gronden van de Bijvang het huidige nieuwe dorpsdeel gebouwd: de Bijvanck.

Wat waren het niet een roerige jaren!

Tegengestelde ideeën en belangen, al of niet openlijk strijd met het gewest of de (buur)gemeente, acties van bewoners en tenslotte een voorlopige beslechting van gemeentegrenzen door Den Haag.

Dat alles en nog veel meer tekent de geschiedenis van het nieuwe deel van Blaricum.

Maar ook van het oude dorp!

Want of men er nu wel of niet zo blij mee is, en op welke wijze het in de toekomst ook weer veranderen kan, een feit is dat vanuit beleidsmatig en bestuurlijk oogpunt de geschiedenis van het oude en nieuwe Blaricum nu al zo'n 18 jaar met elkaar verbonden is. Het is een gezamenlijke geschiedenis en beide dorpsdelen hadden (en hebben) daar ook baat bij.

Immers, omdat in 1969 door de overheid de Oostermeeent tot toekomstig woongebied aangewezen werd, konden b.v. in het oude dorp de bebouwingsplannen voor de Bouw- en Molenvenen beperkt worden tot alléén de Molenvenen. Zo kon tot op de dag van vandaag het landelijk karakter langs de Schapendrift, van Elbertsveen tot Eemnesweg, bewaard blijven.

En zo kon b.v. ook de 3de september 1985 als een historische dag voor héél Blaricum te boek worden gesteld. Want op die dag werd immers door de Eerste Kamer de wettelijk voorgestelde grenswijziging tussen de gemeentes Huizen en Blaricum verworpen.

De Bijvanck bleef van Blaricum en het oude dorp zou (nog) niet geannexeerd worden bij Laren.

Heel vreemd eigenlijk dat daar nu, twee jaar later, al niets meer van te merken is!

Het college van B. en W. had enkele dagen tevoren besloten, dat men afzag van een voortzetten van de in 1985 in gang gezette traditie tot het jaarlijks vieren van een "Blaricum-dag".

Terwijl er toch zoveel van die beslissing tot zelfstandigheid had afgehangen!

Voor het behoud van dat zelfstandige Blaricum, hadden zowel bewoners van het oude als het nieuwe dorpsdeel toch samen op de bres gestaan. Want ook veel bewoners van de Bijvanck hadden er belang bij tot de bevolking van de gemeente Blaricum te blijven behoren. Op grond van de geschiedenis van de Bijvanck, waren velen bereid zich daar toen voor in te zetten.

Dat Blaricum 'te behoudend' en 'traag' was ten opzichte van al of niet gewenste veranderingen (veel gehoorde verwijten in de regio) daarvan hadden zij immers ook de keerzijde

inmiddels allang ontdekt? Want tot op de huidige dag is het verschil in woon- en leefomgeving tussen het Huizens en Blaricums deel van de Oostermeeent zichtbaar!

"Wij zijn toen ook niet zómaar gaan bouwen", herinnert oud-wethouder Schöne zich, "daaraan lag een zeer uitgekend en gedegen plan ten grondslag. Wij hadden een visie ontwikkeld, hoe dat moest."

Kijk, het oude dorp was natuurlijk historisch gegroeid, het kwam voort uit een boerengemeenschap. En iets daarvan, iets van die sfeer, hebben wij trachten over te brengen naar dat nieuw te bouwen deel. Ik wilde bijvoorbeeld niet al teveel rijtjes, zoals Huizen die op haar grondgebied bouwde. Ik wilde differentiatie, het moest een beetje speels worden. En omdat we niet voor Blaricums bouwen, maar voor het hèle Gooi om de uiteindelijke woningnood te verminderen, tja, daarom wilden wij ook inspraak van bewoners. Je wist natuurlijk niet precies wie dat gingen worden, maar een bewonersstandpunt door middel van inspraak wilden we toch."

Zowel van binnen als buiten de gemeente, kwamen op deze ideeën en wijze van voorbereiding destijds veel kritiek.

Het duurde allemaal veel te lang en de inschakeling van zoveel commissies en mensen (Schöne had naast 8 architecten, een stedenbouwkundige en een grondeskundige b.v. ook de Landbouwhogeschool in Wageningen ingeschakeld om de bewoners-inspraak te begeleiden), dat alles dus zou ook veel te veel geld gaan kosten.

En dan die voorzieningen, die winkels! en het gezondheidscentrum! die wethouder Schöne daar lang voordat de totale bouw klaar zou zijn al wilde realiseren!

"Maar toen de maquettes klaar waren en de Raad die eenmaal gezien had, ja toen was iedereen wild enthousiast", vertelt de oud-wethouder.

"En toen pas zijn we dus gaan bouwen. Niet vanaf de Huizer grens, zoals Huizen dat graag wilde, maar een stukje verderop. En dat bouwen is toen in een aardig snel tempo gegaan, omdat we het met elkaar eens waren, omdat die visie gerealiseerd was."

Aan die visie heeft de Bijvanck onder meer de terrasflats voor alleenstaanden en kleine gezinnen te danken.

"Flats waren in die tijd ondenkbaar, die mochten helemaal niet gebouwd worden", glimlacht de heer Schöne fintjes, "maar toen het idee eenmaal duidelijk was en aan de maquettes zichtbaar werd hoe ze een eenheid vormden met de rest van de omgeving, toen kregen ze toch het predicaat "Goed en Goedkoop" waarvoor een extra premie ontvingen werd!"

Het ontbreken van veel lange, rechte straten en ook b.v. de kwadrantwoningen (vier hoekhuizen inéén), zijn een levendig bewijs van het geheel eigen karakter van het door de gemeente Blaricum, en dan met name door oud-wethouder Schöne, voorbereide stedenbouwkundig plan.

De veel besproken traagheid en misschien ook wel de eigenwijze opstelling van onze gemeente, heeft wat betreft de Bijvanck in ieder geval een ruim opgezet en vriendelijk ogegd dorpsdeel tot resultaat gehad. Een dorpsdeel dat door veel bewoners dan ook terecht en naar waarde geschat wordt.

Waar eens, heel lang geleden, nog weidene landbouwgronden lagen, staat nu een leefbare nieuwbouwwijk. En de mensen .. die leefden nog lang en gelukkig ???

Maar zo is het niet!

Want dit verhaal was bepaald geen sprookje en het is ook niet allemaal voorbij, uit en klaar. Tegengestelde ideeën en belangen zijn er nog steeds, zij het misschien op wat kleinere schaal.

De bewoners van het oude en het nieuwe dorp leven letterlijk en figuurlijk vèr van elkaar. Beeldvorming, (voor)oordelen en alles wat verder 'menselijk' genoemd kan worden, leven over en weer.

Dat zijn zaken die tijd nodig hebben, die moeten groeien en daar is ook niet zoveel op tegen. Maar de letterlijke afstand tussen beide dorpsdelen, die mag toch eindelijk wel eens prioriteit krijgen.

Die afstand is voor velen een bepaald lastig te overbruggen dagelijks feit.

Het bestemmingsplan Warandepark werd ook in het vorige nummer van Hei en Wei al aangehaald. Met name Jan Juffer stipte toen de al zo lang durende problematiek van de wandel- en fiets (on)mogelijkheden aan, alsmede de kwestie van de Verlengde Bergweg.

Wat betreft al deze punten vraagt Juffer zich af "of niet wat meer visie op de toekomst zou moeten worden ingebouwd?"

Gedachtig al hetgeen de visie van oud-wethouder Schöne de gemeente Blaricum met betrekking tot de Bijvanck opleverde, denk ik dat veel mensen zich daarbij willen aansluiten.

A.R.B.

LIEF ZIJN VOOR ELKAAR

Niet zo lang geleden, schrok ik bij het zien van onze eigen heide. Waar ik heideplanten verwachtte, stond gras.

Wel even iets anders!

Eerder had ik al eens gehoord, dat men hier tegen wat wilde ondernemen, de hei afmaaien, het gras afmaaien en dergelijke, men heeft er iets aan gedaan.

Het blijft echter dan toch wel hopen, dat niet het gras maar de heideplanten terugkomen. Bovendien zou het zo zijn, dat, als ze al terugkomen, het nog niet zeker is, dat deze heideplanten niet na enkele jaren opnieuw overwoekerd worden door het gras.

Zure regen zou van een en ander de oorzaak zijn.

Nu moeten we natuurlijk blijven proberen maatregelen te nemen tegen deze zure regen, de suggesties zijn bekend, het resultaat is voorlopig nog maar klein, waarschijnlijk blijvend te klein. We moeten echter wel reëel blijven, het zal ons nooit meer lukken, dit probleem te doen verdwijnen!

Als het waar is, dat de luchtvervuiling eigenlijk een gevolg is van onze wensen naar comfort, we willen gas, we willen electriciteit, we willen auto's, we willen vliegen etc. etc.

Dit kan toch niet meer verdwijnen!

Terug naar de oertijd gaat niet, bovendien kende men in de vulkaangebieden als sedert eeuwen luchtvervuiling.

Van een deskundige las ik de uitspraak en de vraag, waarom in plaats van heidevelden een dergelijk grasgebied ook niet mooi zou kunnen zijn, het is anders!

Moeten we het aanvaarden als een ontwikkeling in het tijdsgebeuren met dan meteen de onzekerheid wat er verder gaat gebeuren en hoe snel.

Het lijkt haast of we het moeten aanvaarden. Voor de heideliefhebbers niet zo'n prettige gedachte, voor de grasaanhangers komen voorlopig misschien betere tijden.

Eigenlijk een heel interessante ontwikkeling. We moeten niet zielig doen, de tijd gaat verder, ofschoon we de ontwikkeling bijkbaar niet in de hand of onder controle hebben. Dat is griezelig, wat staat ons te wachten?

We moeten echter wel de moed hebben, de problemen echt te onderkennen, we zijn er allemaal de oorzaak van, niemand uitgezonderd, oud of jong.

We moeten niet krampachtig heidevelden willen houden als dat niet meer gaat, hoe jammerlijk ook eigenlijk.

De evolutie zal zich toch voortzetten, of we willen of niet, planten- en dierenrassen zullen uitsterven of vervangen worden door anderen die zich beter aanpassen of sterker zijn.

Mensenrassen zullen verdwijnen, of zich aanpassen zoals wij, door middel van onze hoog ontwikkelde medische wetenschap, of schoon ook hier de vraag rijst waar we naar toe gaan. Mensen doodmaken en zeehondjes doodknuppelen is barbaars, heeft u weleens rondveep van vis zien sterven opdat wij vlees kunnen eten, vreselijk!

Zo kunnen we doorgaan, plant en dier heeft recht op onze bescherming, omdat wij de sterkste zijn, maar ook alleen maar daarom, want wij zijn wel de boosdoeners die ingrepen in de evolutie van miljoenen jaren, echter zonder dat te beseffen.

Echter, ook dat is weer voor ons de noodzaak om te kunnen overleven, om ons te kunnen handhaven, en zo sluit zich de kring.

Een kring die wel doorbroken moet worden, het is of, of! en dat in zo'n klein tijdsbestek van misschien een eeuw. Die ontwikkeling is wel griezelig.

Gaan we terug naar de heide dan zou men als het krampachtig beschermen van heideplanten niet meer zinvol zou zijn, nu alreeds aan maatregelen moeten denken.

Gelijkzijdig moet dan overwogen worden, of het naaldhout, dat nogal gevoelig schijnt te zijn, vervangen zou moeten worden door

loofhout, dat blijkbaar minder problemen kent.

Met het een en het ander zou ons gehele woongebied, en verder, een geheel ander aanzien krijgen.

Niet dat ik dat zozeer zou wensen, in geen dele, maar worden we gedwongen, dan dient men zich daarop in te stellen.

Het wordt dan wel durven!

We hebben het nu over tientallen van jaren, er is nog tijd voor de uitwerking in het veld, de marsroute moet wel uitgestippeld worden, onze deskundigen hebben daartoe genoeg kennis in huis, wil ik aannemen.

Zal de grote stille heide verdwijnen? Jammer! Het milieu is voor de mens "leven" en dan speelt het in wezen geen rol, of dit in de heide gebeurt of op het grasveld!

Als naaldhout minder goed zou zijn, dan moet er loofhout geplant worden en zo mogelijk bij- en aangeplant.

Een stervend land is het ergste wat men de mensen kan aandoen. Heeft u wel eens bekeken, hoe prachtig onze nieuwe poldergebieden zijn en die bestaan toch ook pas enkele tientallen jaren.

Er zijn nog mogelijkheden!

Met loofhout hebben we bovendien het voordeel om in het najaar lekker blad te kunnen ruimen, een heel gezonde bezigheid en meteen trimmen, alles in één, arbeid en ontspanning!

Er ontstaat dan humus en bladaarde dat goed voor de tuin zou zijn, een overschot aan dierlijke meststoffen hebben we in dit gebied zeker toch al niet.

Gebruikt u dan uw bladblazer niet, althans zeker niet op tijden dat anderen hun rust willen en zeker niet op zondag!

Het geluidsniveau is bovendien meestal hoger dan de Wet toelaatbaar acht, zodat u eigenlijk in overtredding bent, al beseft u dat misschien niet.

Maar ja, lief zijn voor elkaar is echt een verhaal op zich, en toch niet altijd gemakkelijk.

Jan Juffer

ANITA MEYER

Die Anita! Wát 'n charme, wát 'n leuk kind! Nou ja, 'kind', een moedertje dat is ze ook, moeder van Patty, klein, blond als haar beroemde mamma met twee Pippi Langkouslechtsjes en bijna twee jaar.

Anita Meijer, door de platenmaatschappijen omgeturnd tot Anita Meyer, weet niet eens dat vrijwel het hele dorp tot haar fan-club behoort en dat er zovelen genoten hebben van haar optreden op de late zomerse zaterdagavond voor het vuurwerk bij Rust Wat georganiseerd door de Oranje Vereniging. Barstensvol was het toen... kleine knulletjes waren in de bomen geklimmen om haar maar goed te kunnen zien, gezellige oma's zaten op de treden van het 'amphitheater', een prachtig woord voor dat wat in de jaren dertig in het kader van de werkverschaffing is gemaakt, met de schoot vol kleinkinderen en een ontelbare horde tieners stond joelend te ruziën met lichtjes in de hand.

"Het was nog niet eens zo makkelijk om contact te krijgen met het publiek", vertelt ze opgewekt. "Met al dat water ertussen en het feit dat het toch vrij donker was, moest ik echt even extra m'n best doen".

Anita, Miss Charming. De redactie van Hei en Wei is maar eens op bezoek gegaan bij deze niet alleen leuke, vriendelijke jonge vrouw, maar ook bij de gevierde artieste, de zo bekende zangeres met de stem die écht 'zingt'. Ze woont 'ergens' aan de Torenlaan in een warm, gezellig huis, waar ogenblikkelijk de vele goxden platen opvallen die ze op heel originele wijze ergens aan de muur heeft gehangen.

Toen ze indertijd platen bij Soundpush opnam, moest er steeds heen en weer gereden worden naar Rotterdam waar ze woonde en toen groeide het idee om hier in het dorp neer te strijken. Dat was en is nog steeds een goede beslissing.

Op tafel staat een (zuig)leus met 'n sapje erin van Patty, die op roze slofjes rondtippelt en in en om een babyschommelstoeltje speelt en er zo nu en dan mee koppeltje duikelt. Anita Meyer is niet van een griep af, voor haar een ingrijpende iets.

Ieder ander neemt een paar dagen een kruik, wat asperie en een grol mee naar bed en dat is dan dat. Zij echter heeft er een concert voor moeten afzeggen met alle consequenties van dien. Gelukkig regelt haar man Ton de Leeuw alles voor haar en zal ze het concert ergens in december inhalen. Niet eens eenvoudig in de drukke planning.

Wonen in Blaricum? Anita vindt het heerlijk. "De mensen zijn hier zo normaal en gezellig. Je wordt niet aangestaard omdat je nu toevallig bekend bent, hier is dat een gewone zaak, er wonen zoveel bekende mensen in het dorp. Vroeger in Rotterdam kon dat best wel eens vervelend zijn als de mensen je zo stonden aan te kijken." Ze is zelf bovendien te natuurlijk om zo iets prettig te vinden.

Een druk leven, dat heeft ze. In de winter soms meer dan 6, 7 optredens in de week en op dinsdag meestal een volle avond een concert. Veel reizen door het hele land, lange auto-tochten, gelukkig altijd begeleid door haar man Ton. Maar ze hebben het er beiden voor over. Het is fijn om populair te zijn, heerlijk om succes te hebben met je werk dat tevens je hobby is. Want zingen is haar hobby, dat is duidelijk!

Wanneer er platen te 'promoten' zijn - een van haar laatste, 'Premiere', een collectie film- en musical songs is schitterend - blijft er maar weinig vrije tijd over en schiet er zelfs dikwijls het genoegelijke boodschappen doen bij in, iets dat Anita graag doet. Kleren kopen is voor haar belangrijk. In haar vak is goed, leuk en modern gekleed gaan nauwelijks een luxe.

"Je moet vooral gezond leven in ons vak, want we werken lang en laat in een erg rokerige omgeving en in het schone, frisse Blaricum komen we dan weer helemaal bij" vertelt ze. "We maken lange wandelingen op de hei en dat doet je dan echt goed. Je leven moet ook goed goerdend zijn, anders houd je het niet vol".

Tussen alle optredens en concerten door moet er ook steeds aan nieuw repertoire gewerkt worden. Een nieuw programma ingestudeerd en bekeken. Zanglessen heeft ze niet, maar wel altijd ademhalingsoefeningen bij een logopediste. "Ademen is heel erg belangrijk" zegt ze, "de echte zanglessen zijn meestal gericht op het klassieke genre en dat ligt uiteindelijk heel anders."

"Voor een optreden moet ik tevoren wel 'loszingen', toonladdersjes oefenen of mee-zingen met een bandje, dikwijls doe ik dat onderweg in de auto, je hebt dan tenminste even de tijd dat grondig te doen. Ongevoerd, zo 's morgens vroeg bijvoorbeeld, dat is echt moeilijk voor een stem."

Ze is nu nog steeds wat verkouden, een nasleep van de griep en haar stem klinkt wat hees. Onderweg naar Drachten, waar 's avonds een concert is, zal het wel behoorlijk galmen in de auto!

Ook de teksten moet ze goed leren, maar dat gaat gelukkig snel bij haar.

Het zijn er vaak veel en vergissen kan er niet bij zijn.

Ná het optreden is het altijd een verademing om weer naar huis te gaan, naar Blaricum, waar Oma in de tussentijd op het kleine meisje heeft gepast.

Ze vertelt dat ze zeer tevreden zijn met de nieuwe bestrating van de Torenlaan en dat het duidelijk verschil in het geluid maakt, maar of de mensen minder hard rijden... dat betwijfelt ze en ze is niet de enige.

Ze verheugen zich op de aansluiting op de kabel, aangezien voor hen een uitvoerige T.V.-keuze 'bij het vak' hoort.

Het programma voor de winter is weer aardig vol. Er wordt aan een heel grote T.V. special gewerkt voor begin maart, een avondvullend programma om Anita heen, waar ze alles zelf in zal gaan doen. In de Ahoy-hal, met 7½ duizend mensen.

Ze is een leuke, blijde vrouw, met twee benen op de grond en een goede blik in haar ogen. Het is best te begrijpen dat kleine jochies voor haar in de bomen klimmen en de jeugd overall met lichtjes zwaait... want ze heeft gewoon iets. Op z'n minst lichtjes in haar ogen, die stralen. a.l.s.

MAXIMAAL

Het vonnis van de Hilversumse kantonrechter was bepaald niet mals tegen drie wegpiraten, die met snelheden variërend van 170 tot 190 kilometer op de A1 hadden gereden. Iedere boete op van 1500 tot 2000 gulden!

Gijs kan dat vonnis van de rechter wel billijken: harde knoesten hebben een scherpe bijl. nodig. Eén van de overtredders lichte toe het gaspedaal alleen maar "een beetje sportief op de staart te hebben getrap", lees ik in de Gool en Eemlander.

Eertlijk gezegd moet het Gijs van het hart dat het hem altijd heeft verbaasd dat men in ons goede vaderland, wat de maximum snelheid betreft, geen voorbeeld aan Amerika neemt. In het land van de onbegrensde mogelijkheden is de topsnelheid 55 mijl. Dat is nog één negentig kilometer. Ga je daar boven, dan komt je dat in bijna alle gevallen duur te staan: er is een intensieve controle in alle staten waaraan ook door patrouillerende vliegtuigen wordt deelgenomen.

Zo betaal je voor een overschrijding met 10 mijl: vijfduizend dollar boete. Maar als je 70 mijl rijdt, moet je al heel gauw 150 tot 200 dollar neertellen. Dat is drie tot vier honderd gulden (volgens de huidige koers). Overigens kan dat per staat verschillen. In ieder geval staat op bordje langs de wegen keurig aangegeven de hoogte van de boetes verschuldigd bij te hard rijden. Alleen in het dun bevolkte Nevada overweegt men de maximum snelheid wat te verhogen. Maar een beslissing is nog altijd niet genomen. Want: is het aantal dodelijke ongelukken in Amerika niet drastisch verminderd sinds er niet harder gereden mocht worden dan 55 mijl? En dat in het land waar time money is? Gijs beveelt een discussie over dit onderwerp bij radio of televisie van harte aan.

Mag best een beetje pittig zijn. De stukken mogen er wat hem betreft best afvliegen. En laat men vooral Neelie Smit-Kroes uitnodigen, die zo'n voorstandster is van 120 km. Mocht men Gijs willen uitnodigen, hij zal de grens van 100 kilometer te vuur en te zwaard verdedigen. Dat overschrijden van die maximum snelheid, het jagen en snijden langs de weg, het door rood licht heen rijden enz. enz., het heeft allemaal wat te maken met onze volksaard, denk ik. Maar al te vaak lappen velen wettelijke regels, voorschriften en verordeningen aan hun laars.

Toen de weg Hilversum-Laren een tijdje geleden afgesloten was voor auto's en alleen

toegankelijk voor bussen en fietsers, waren er ettelijke automobilisten die het vertrokken de omlegroute te volgen door zich pal achter een bus aan te sluiten...

Soms een tamelijk handeloos volkje, zo ik willen zeggen. En verzuikt nu maar niet dat Gijs weer in de contramane is en zich weer zo nodig agressief moet opstellen. Ik ben waarlijk niet de enige. Trouwens ook buitenlanders laten zich niet onbetuigd. Een paar jaar geleden schreef Derek Philips, een Amerikaan die sinds 1971 aan de universiteit van Amsterdam verbonden is als hoogleeraar in de sociologie: "Of het nu aan tafel, op straat, in winkels, in de bioscoop, thuis of in het buitenland is, de Nederlander is vaak grof, onhebbelijk, onhofelijk, en denkt niet aan anderen, in een mate die voor vele buitenlanders nogal onthutsend is".

Onlangs sprak ik een bewoonster van de Noolseweg, die me verontwaardigd op de bekraste motorpak van haar auto wees. "In wat voor tijd leven we toch Gijs?", vroeg ze moedeels. Helaas kon Gijs alleen maar beamen dat we gebukt gaan onder een steeds toenemende criminaliteit en dat vandalisme hoogtij viert. Ook in Blaricum zijn de bushuisjes, de glasbakken en bomen besmeurd, hoewel het allemaal nog niets is vergeleken bij datgene wat zich afspeelde bij de voetbalwedstrijd Nederland-Cyprus toen het Feyenoord-Stadion letterlijk bomvol was. Gijs wil niets met de mantel der liefde

bedekken, maar toen hij onlangs naar de radio luisterde, was stemmen van gezagdragers uit 1937 gehoord konden worden, hoorde hij tot zijn niet geringe verbazing de minister van justitie van toen, om ernstige toon gewag maken van toenemende jeugdcriminaliteit... en de neiging van menig jongere om uit wrevel tegen de bestaande orde van zaken zijn heil te zoeken bij extremistische groeperingen. In wat voor tijd leven we eigenlijk, vroeg ook hij zich toen af.

Zo ook Isaacs Da Costa, die in 1823 fel van leer trok tegen de maatschappij en zijn "Bezwaren tegen den geest der eeuw" het licht deed zien.

Met lide ogen had hij moeten constateren dat de straten door de "ongehoorde en duivelsachtige bakladigheden" onveilig werden gemaakt en dat de kerken door het volk "op de afschuwelijke wijze worden ontheiligd". Zijn "bezwaren" werden hem niet in dank afgenomen. Da Costa werd beschouwd als een "ruwe feestverstoorder" in die genoeglijke Hollandse knolletuin.

Maar misschien doen we er verstandig aan de klok geen anderhalve eeuw en ook geen vijfduizend jaar terug te zetten want tenslotte leven we in "negentien-eeu".

Nog iets: als jullie me in het dorp tegen komen zeg dan alstublieft niet "Dag meneer Goeie-bier" tegen me, maar "Dag meneer Goeie-gooier" of "Dag Goeiegooier" of gewoon bij m'n voornaam:

Gijs

ZESTIG JAAR (IN DE) ECHT VERBONDEN

Het valt niet altijd mee, precies op papier te krijgen wat je wilt vertellen. Deze keer wordt het mij wel bijzonder moeilijk gemaakt nu ik in Hei & Wei wat wil schrijven over het echtpaar Brugman-Frowein.

Op 3 november 1987 was het 60 jaar geleden dat dit paar in de echt verbonden werd. Om iets te horen over hun leven in de afgelopen 60 jaar ben ik bij het diamanten bruidspaar op bezoek gegaan. Tijdens het gesprek met hen werd het mij al snel duidelijk dat ik nooit met woorden zou kunnen weergeven wat er zich tijdens deze ontmoeting afspeelde.

Veel viel er te vertellen, dat zeker, en dat zal ik u niet onthouden. Maar hoe kun je nu schrijven over bliken van verstandhouding over en weer, gebaren, elkaar aanvullen, maar vooral aanvullen? Na 60 jaar huwelijk is een enkele blik of een half woord al voldoende om elkaar te begrijpen, dat bleek overduidelijk. Voor velen van u zullen de heer en mevrouw Brugman geen vreemden zijn en die zullen precies begrijpen wat ik bedoel.

Het begon allemaal bij het marionettentheater, dat in 1923 door Bert Brugman werd opgericht. Het programma bestond destijds uit zangspelletjes en kleine opera's.

Door omstandigheden viel een zangeres uit en een plaatsvervangster kondigde zich aan in de persoon van Frieda Frowein. Bert Brugman, die als het muziek betrof als zeer kritisch bekend stond, had de hoge g nog nooit zo vlekkeloos en mooi horen zingen. Hij was onmiddellijk diep onder de indruk.

Dat was Frieda niet geheel ontgaan en zij realiseerde zich dat dit "de ware" was. Een huwelijk was niet direct het logische gevolg, want er moest nog een hindernis genomen worden die voor velen in die tijd een huwelijksbelemmering is geweest: het geloof. Bert Brugman was van huis uit Rooms-Katholiek en Frieda overtuigd Luthers. Frieda Frowein was er de persoon niet naar haar opvoeding en overtuiging zo gemakkelijk om te buigen. Heel bewust heeft zij gezocht, gedacht en geluisterd. Een lezing van professor Verhaar heeft haar zodanig getroffen dat zij lessen is gaan volgen aan het Seminarie in Warmond. Het is dezelfde professor geweest die het huwelijk tussen Bert Brugman en Frieda Frowein op 3 november 1927 heeft ingezegend.

Zes-en-twintig jaar heeft de familie Brugman in Blaricum gewoond, op de Torenlaan 35. Dit huis wordt nu nog "het Brugmanhuis" genoemd.

Met marionettentheater is altijd een bedrijf geweest waar de hele familie bij betrokken was. Behalve vader en moeder, die beiden toneelbode hebben (beiden zijn oud-leerlingen van Jan Musch) zijn alle zes de zonen vroeg of laat of lang of kort, bij het theater betrokken geweest. Nu is het zoon Joost, die samen met zijn vrouw en kinderen het bedrijf voortzet. Huwelijk, gezin en werk is altijd een drie-eenheid geweest bij de familie Brugman. Dat bleek vooral tijdens de moeilijke oorlogsjaren. De mensen hadden niet zoveel interesse meer voor het theater, maar bij de familie moest wel brood op de plank komen. Aan moeder Brugman's brein ontsproot toen een geniaal idee. Waarom niet de talenten van haar muzikale kinderen inzetten voor het vullen

van hun magen? Het Brugmankwartet werd opgericht onder zakelijke leiding van vader Brugman. Een circulaire werd verspreid waarin het volgende te lezen was:

Wij kennen zulke mooie dingen, mogen wij ze eens komen zingen? In ruil voor een kleine bijdrage voor onze hongerige magen. Wij bieden u een concertje aan, wanneer zou dit bij u wel gaan?

Als er vier jongens in de leeftijd van 14, 13, 12 en 10 jaar komen zingen, die bovendien opgeleid zijn door hun eigen moeder die zangen en pianoleres is, wat dacht u dan? Zouden er dan niet snel een paar bordjes worden bijgeschreven aan tafel? Zo zijn de Blaricumers wel! 't Wordt zelfs zo'n succes dat er een tweede repertoire werd ingestudeerd.

Uit de na-oorlogstijd, zo vertellen mijnheer en mevrouw Brugman, is een optreden met hun theater op Paleis Soestdijk een bijzondere ervaring geweest. Een onbekende dame nam contact op met mevrouw Brugman om te informeren of zij ook voorstellingen gaven voor kinderen vanaf 5 jaar. Het mocht beslist niet griezelig zijn.

Een probleem was echter, dat er op de dag waarop op Soestdijk moest worden gespeeld, er 's-avonds al een voorstelling in Nijmegen was vast. Toen mevrouw Brugman overwoog deze voorstelling eventueel te verlaten, zei de onbekende dame dat "haar mevrouw" (Hare Majesteit) dit nooit zou éélen. Besloten werd om twee voorstellingen op één dag te geven. Dankzij de hulp van de prinsessen bij het inpakken na de voorstelling op Soestdijk, werd Nijmegen op tijd bereikt.

Hun hele leven stond in het teken van toneel en muziek. Alle huiselijke feestjes werden altijd bijzonder artistiek en muzikaal omlijst. Zelfs de verjaardagskadootjes voor mevrouw Brugman waren niet in pakpapier te verpakken, maar wel zeer origineel. Wat een verrassing moet het geweest zijn voor haar toen Caroline Kaart op haar verjaardag thuis kwam zingen. Mevrouw Brugman houdt van afwisseling en een avontuurlijk leven. "Ik zou nooit met hem getrouwd zijn als hij een vaste uuren baan had gehad", vertrouwt ze mij toe.

Wat haar altijd heeft verwonderd is, dat er voor een avond zijn toneelstukken en zingen ook nog geld ontvingen. Voor haar was alleen de artistieke inspanning voldoende beloning. Gelukkig voor het gezin was mijnheer Brugman wat zakelijker ingesteld. Beiden zijn levenskunstenaars in elk opzicht. Hun grootste genoegen was anderen te laten genieten van hun spel. Zij hebben voor Blaricum een bijzondere betekenis.

R.V.G.

TROUW(E) DIENST TEN EINDE

In 1979 werd vanuit de Gemeente een verzoek gericht tot diverse groeperingen binnen de Blaricumse samenleving. Men zocht vrijwilligers die bereid zouden zijn als ambtenaar van de Burgerlijke Stand op te treden. De functie van deze onbezoldigde ambtenaren zou gaan bestaan uit het sluiten van huwelijken.

Uit verschillende Kerkgenootschappen en uit het Humanistisch Verbond hebben enkele mensen deze taak op zich genomen. Dankzij deze maatregel was het mogelijk dat bruidsparen zelf een ambtenaar konden kiezen die hen in de echt zou verbinden. De intentie was (en dat blijkt ook zo te zijn) dat de wettelijke huwelijksvoltrekking op deze manier in een meer persoonlijke sfeer zou kunnen gebeuren.

Vanuit het Humanistisch Verbond meldden zich drie mensen voor deze nieuwe taak: de heer Ernst Gerzon Lohman, mevrouw Ans Hollema - Kriest en mevrouw Coby Ploeger - v.d. Gijp.

De heer Gerzon Lohman heeft enige jaren geleden zijn functie neergelegd. Deze maand werd van de dames Hollema en Ploeger afscheid genomen als ambtenaar van de Burgerlijke Stand. Zij bereikten beiden een leeftijd waarop van gemeenteweg is besloten, dat de werkzaamheden in deze functie beëindigd moeten worden.

Terugkijkend op de lange reeks van jaren dat zij dit werk hebben gedaan, overheerst bij beiden een gevoel van dankbare tevredenheid. "Het is bijzonder fijn werk geweest. Wij hebben het altijd met veel genoegen gedaan".

"Je krijgt toch een band met de mensen die je hebt getrouwd en het komt regelmatig voor dat ze na het huwelijk nog eens contact met je opnemen. Eerst had ik een gesprek met het toekomstig bruidspaar en maakte daarna,

meestal op een zondagochtend, mijn huwelijkspraak. Daarin probeerde ik altijd hun persoonlijke omstandigheden zoveel mogelijk te verwerken", vertelt Ans Hollema.

Coby Ploeger nodigde het aanstaande bruidspaar bij haar thuis uit voor een kopje koffie om nader kennis te maken; "je wilde zorgvuldig te werk gaan en als het kon iets meegeven voor de toekomst. In elke toespraak legde je iets van je eigen ervaring".

In de lange staat van dienst hebben beide ex-ambtenaren op modegebied heel wat stijlen voor zich zien verschijnen.

Spijkerpakken, feestelijke en minder feestelijke kledij. De laatste jaren was de voorkeur voor romantische kleding duidelijk waar te nemen. Veel bruidjes in kant en strookjes, maar ook de moderne bruidegom vertoont zich in romantische varianten van de zwarte jacquet-jas. Behalve hun eigen kleding lieten beide ambtenaren-dames ook aan het bruidspaar de keus van de kleding van de ambtenaar van de Burgerlijke Stand: burgerkleding of ambtskleding. Zonder uitondering werd er altijd gekozen voor de toga.

Dat een trouwplechtigheid niet altijd rozegeur en maneschijn is hebben beide dames ervaren. Het is wel eens gebeurd dat een van de partners zodanig onwel werd, dat de huwelijksvoltrekking tijdelijk onderbroken moest worden en de toespraak tot enkele woorden beperkt moest blijven.

Ook wil het wel eens voorkomen dat familieleden of ex-echtgenoten de plechtigheid kwamen verstoren omdat het huwelijk hen niet aanstond.

"We hebben leuke en ontroerende dingen meegemaakt, maar soms ook wel pijnlijke", is de conclusie van mevrouw Hollema en mevrouw Ploeger. Het statistische feit dat er tegenwoordig weer meer getrouwd wordt, verheugt beide vertrokken ambtenaren bijzonder. Beiden staan pal achter het huwelijk en hebben daar als ambtenaar van de Burgerlijke Stand vele jaren blijk van gegeven.

R.V.G.

garage van mill

benzine service-station
pomp dagelijks open van:
07.00 - 20.00 uur
zaterdags 08.00 - 19.00 uur
zondags 10.00 - 19.00 uur
Esso Benzine - Diesel
Haardhout - Houtskool
Fire log - Aansteeblokken
torenlaan 2-4 - blaricum - telefoon 8 22 17

De Olieamp

Steek Uw licht eens op bij de Olieamp in Blaricum.

Voor alle soorten en modellen olielampen waaronder ook antiek. Wij bieden U een uitgebreid assortiment onderdelen om Uw niet complete olielamp weer compleet te maken.

(ook inkoop) Meentweg 27a - Blaricum - Telefoon 02153 - 8 37 36

Schoonheidsstudio

Joke Roelofs

Complete, aan uw huidtype
aangepaste huidverzorging op
basis van natuurlijke producten

Schapendrift 33
1261 HK Blaricum
Telefoon 02153 - 87451

R.V.G.

HISTORISCHE KRING BLARICUM

Historie heeft de mens altijd al bezig gehouden. Altijd zijn er mensen geweest die er boeken over hebben geschreven en er studies van hebben gemaakt.

Dat viel mij ook op, toen ik laatst in Amsterdam liep op de Nieuwendijk, waar men bij opgravingswerkzaamheden een oude fundering had bloot gelegd en onder deskundige leiding bezig was alles te onderzoeken en dan zie je hoeveel mensen dit met interesse staan te bekijken.

Natuurlijk is archeologie iets anders dan historie, maar het heeft toch met elkaar te maken. De dia-avonden die onze Kring gegeven heeft over gedeelten van het oude dorp, waren goed bezet. Beide keren meer dan 100 bezoekers; een teken, dat het echt wel leeft.

De Historische Kring heeft werkgroepen die zich met bepaalde onderwerpen bezig houden en onderzoeken. O.a. klederdrachten, straatnamen, dialecten.

De werkgroep waarvan ik deel uitmaak is al enige tijd bezig om de boerderijen in ons dorp, waarvan wij nog weten en van anderen gehoord hebben wie daar vroeger woonden, op schrift te brengen. Dan kom je heel interessante dingen tegen. Sommige echt wel met een stukje geschiedenis.

Zo o.a. de boerderij Brinklaan, waar de Historische Kring haar nieuwe onderkomen zal gaan krijgen. In de voorgevel, die verankerd is, staat het jaartal 1623. Nou zal niemand verwachten, dat wij precies weten wie deze boerderij heeft laten bouwen. Men noemt de naam Piet Huysman, gehuwd met Dorothea van der Aa. Deze man moet boer en aannemer geweest zijn.

In de kroniek van de Vituskerk wordt Hendricus Huysman vermeld, geboren te Blaricum 2 juni 1752 en in 1776 tot priester gewijd. Hij was van 1787 tot aan zijn dood 21 maart 1825 ruim 38 jaar pastoor van Blaricum. Elbert Huysman geboren te Eemnes in 1784 heeft in deze boerderij gewoond, tot aan zijn dood. Wellicht is deze boerderij uit een erfenis verkregen.

Elbert Huysman en zijn vrouw zijn heel kort na elkaar overleden, 15 en 30 mei 1859. Na het overlijden van hun ouders komen Jaap Piepers en Agatha in de boerderij te wonen. Uit hun huwelijk werden 5 kinderen geboren; 3 dochters en 2 zonen. Jaap Piepers is jong overleden. Voor de boerderij waren geen opvolgers. Een zoon werd priester, de ander, de latere wethouder Piepers, ingenieur Weg- en Waterbouwkunde. Een dochter ging naar het klooster, de tweede, Jannetje trouwde met Peter Kuyter, boerderij Franse Pad hoek Dorpsstraat, thans "De Vierhoeve". Hendrika bleef ongetrouwd en woonde met haar moeder in de boerderij. In 1920 is deze verkocht aan de gemeente Blaricum. Na zijn terugkeer uit W.-Indië heeft Elbert Piepers op grond van zijn ouders tegenover de

Groot uit Blaricum

Hij was gehuwd met Geertruida de Jong. Hij moet ook boer en aannemer geweest zijn. In 1825 komt in de Vitusparochie Pastoor van der Linden, geboren te Baam. Deze liet een oude boerderij die de laatste 70 jaar als kerk had gediend afbreken en liet een kerkje bouwen waar nu onze huidige kerk en pastorie staan. De bouw van de kerk was Elbert Huysman. Vermelding verdient dat de katholieken, op vriendelijk aanbod van de dominee tijdens de bouw in de Hervormde Kerk hun godsdienst- oefeningen mochten houden (over oecumene gesproken).

Het huwelijk van Elbert Huysman en Geertruida de Jong werden 2 meisjes geboren, Agatha en Dorothea. Eerstgenoemde huwde met Jaap Piepers en Dorothea met Elbert Heerschoop.

Elbert Huysman is vele jaren burgemeester van Blaricum geweest en was ook organist in de katholieke kerk. In het pas verschenen boekje "Zes eeuwen katholieke Eemnes" geschreven door J.F.M. Out, wordt vermeld dat de in Blaricum wonende Elbert Huysman, wiens familie oorspronkelijk uit Eemnes kwam, in 1844 een stuk grond schonk, waarop nu de Eemnesser katholieke kerk staat.

Pediceur

Wil Gantzel

Bergweg 60
Blaricum tel. 02153-15363

FIRMA WED. B. VOS
MIDDEDEWEG 19 TEL. 02153 83246
MIDDEDEWEG 17 TEL. 02153 82003
BLARICUM

ASSURANTIE-ADVISEUR
M. A. BEK
Verzekeringen
Sparagent voor Citibank NA
Amsterdam
Binnenweg 3, 1261 EK Blaricum,
telefoon 02153 - 8 93 71

D. BEEK
AARDAPPELEN-
GROENTEN EN FRUITHANDEL
Dorpsstraat 3, Blaricum, Tel. 8 34 09

EEN DORPSGENOOT ALS INTERNATIONAAL PRIJSWINNAAR

Tegenover mij zit een nog jonge man, die een introverte indruk maakt en die, zoals hij dat zelf zegt, de publiciteit schuwt en liever niet bekend wil worden.

Hij ontvangt mij in de ruime woonkamer van zijn mooi gerenoveerde boerderij aan het Kerkpad. De kamer is ruim en niet overladen. Ik zit tegenover Jaap Vermeer, free-lance programmamaker bij de KRO-radio.

Hij verklaart mij zijn dagelijkse bezigheid: een programmamanager is iemand die programma's bedenkt, maakt, monteert en uitvoert. Hij werd geboren te Amerongen op 29 dec. 1946, is gehuwd en heeft 1 kind, zoon van 7. Heeft voorts in Groningen gewoond en kreeg allengs contact met het radiowezen.

Dit boeide hem zo, dat hij zijn HTS-studie liet voor wat het was en naar Hilversum verhuisde, om zich daar verder te bekwalmen in het radiovak, zijn hobby. Eerst enige tijd bij de NOS, daarna bij de KRO als programmamanager.

Woont nu sedert 6 à 7 jaar in ons dorp en is, zoals wij allemaal, hier zeer gelukkig.

Versillende van deze vakmensen nu, die ook op internationaal terrein bezig zijn, zien en spreken elkaar jaarlijks tijdens een internationale conferentie van documentaire makers. Een van de topmensen in die kring was Ake Blomström, een Zweed. Men stelde een prijsuitreiking in voor diegene die in een bepaalde periode de beste documentaire had gemaakt, de z.g. Ake Blomströmprijs.

De 2de maal dat deze prijs werd uitgereikt ontving Jaap Vermeer die, voor zijn gehele oeuvre.

Tijdens mijn bezoek werden mij door cassettebanden gedeelten van documentaires ten gehore gebracht. Eerst gedeelten uit 2 grote documentaires t.w. een Ulster sage, een vertelling, uit de 4e eeuw n. Chr. Daarna een Ierse herdenking uit Dublin van 16.6.1904. Dit waren voorbeelden uit grote documentaires waarvan Vermeer er hooguit 2 à 3 per jaar samenstelt. Hij is daar dan maanden en dikwijls veel langer mee bezig. Een voorbereiding van zo'n werk neemt wel eens 1 à 2 jaar in beslag. Daarnaast maakt hij dan minder omvangrijke documentaires en kleinere, die regelmatig per week worden uitgezonden, zoals b.v. over de Falklandoorlog en de herdenking dat 200 jaar geleden voor het eerst de Mont Blanc werd bestegen door de arts Pacard en zijn metgezel Balmat. Aan deze herdenkingsbeklemming werd toen deelgenomen door Bart Vos, de Mont Everest bedwinger en de ongeofende Jaap Vermeer (tot 3200 m.!).

Deze z.g. korte documentaires worden uitgezonden in het KRO-programma "Nachtspiegel", 's nachts van 23-24 uur.

Korte tijd later stond hij bij mij op de stoep met enige cassettes, die ik maar eens moest beluisteren. Helaas is mijn apparatuur daarvoor te oudwets.

E.

BRIDGE- EN KLAVERJASDRIVE OP TWEEDE KERSTDAG

in het dorpsshuis De Blaercom

Ook dit jaar is het dorpsshuis weer open op Tweede Kerstdag.

Speciaal voor kaartliefhebbers organiseren wij in de middag een bridge- en klaverjasdrive. Wanneer u hieraan wilt deelnemen dient u zich vóór 15 december op te geven bij de Blaricumse Welzijnstichting, die gevestigd is in het dorpsshuis of telefonisch onder nummer 12977.

Ook voor de kerstlunch die op deze dag gehouden wordt, is het plezierig als u zich even opgeeft zodat de dames De Jong en Van der Velde, die deze dag als gastvrouw optreden, op uw komst kunnen rekenen.

Voor de bridge- en klaverjasdrive wordt geen bijdrage gevraagd, wel voor de lunch, maar de kosten hiervoor zullen zo laag mogelijk gehouden worden.

Vanaf 11 uur is het dorpsshuis De Blaercom geopend en kunt u gezellig komen koffie drinken.

J.H. Rigter

Jan en André Visser

LEVERING VAN O.A.
Wasmachines, Gasfornuizen, Boilers,
Geysers, kachels, Stofzuigers,
Verlichtingsartikelen

AANLEG EN ONDERHOUD VAN:
Gas-, Water- en Sanitaire installaties.
Elektrische installaties

Electriciën: Evenaar 8,
telefoon 02153 - 8 78 92

Loodgieter: Meentzoom 29,
telefoon 02153 - 8 24 85

karel van der bijl

makelaar in onroerende goederen
taxaties - verzekeringen - hypothecken - financieringen

dorpsstraat 10, blaricum
telefoon 02153 - 15300
(vijftien driehonderd)

tates

DORPSSTRAAT 5
1261 ES
BLARICUM
TEL. 02153-89283

SPAR Supermarkt - waar je nog service tegen komt

H AANNEMINGS BEDRIJF
HERMAN VAN DER HEIDEN B.V.

Bestratingen - noleningen - grondwerk en sloopwerken
Singel 3 - Blaricum - Tel: 02153-83620 - 89372

Ik heb m'n bank in de
buurt.

Ik ben bij de ABN.

ABN Bank

Torenlaan 9
Blaricum
Telefoon: 02153 - 8 9254

DE BLARICUMSE ONDER- NEMERS ZORGEN VOOR SFEERVOLLE FEESTDAGEN

Grandiose Sinterklaas/kerst-actie

De Sinterklaas/kerst-actie 1987 van onze Blaricumse winkeliersvereniging is maandag 16 november om 9.00 uur van start gegaan. Vanaf dat moment ontvangt u bij de deelnemende winkeliers bij aankoop van uw boodschappen een stempel voor iedere vijf gulden die u besteedt.

Stempelkaarten worden door de winkeliers gratis verstrekt.

Een volle stempelkaart (10 stempels) kunt u inleveren bij alle deelnemende winkeliers. Bewaar uw stempelkaart goed, want u kunt er fraaie prijzen mee winnen. U dingt namelijk mee naar 4 hoofdprijzen

1e prijs	f 500,-
2e prijs	f 250,-
3e prijs	f 150,-
4e prijs	f 99,95

Verder zijn er vele prachtige prijzen te winnen. De actie loopt tot en met 31 december.

De feestelijke prijsuitreiking zal plaatsvinden op woensdag 6 januari 1988 om 20.00 uur in de Blaercom.

Tijdens de feestweken t/m eind december zal er een speciale feestverlichting bij diverse winkels staan om het inkopen doen nog gezelliger te maken. De winkeliers die aangesloten zijn bij de B.O.V. en meedoen aan de stempelactie kunt u herkennen aan het affiche op de winkelruimte. Een goed advies: doe uw inkopen voor de komende feestdagen bij uw Blaricumse winkelier!

stiny

Tandtechnisch Lab.
en Dental Shop

kunstgebitreparatie
ook op zaterdag van
10.00-13.00 uur

Binnendor 5
1261 EG Blaricum
Telefoon 02153 - 1 17 23

Geboorten

7-10-87 Magnusson, Stephanie Elisabeth
Joanna
13-10-87 de Raad, Ralph Arend Eppo
14-10-87 van Domselaar, Wouter Robert
18-10-87 Dobber, Sophie Eveline
22-10-87 van der Veer, Silvan
26-10-87 Krijnen, Jeffrey

Huwelijken

16-10-87 Pel, Geert en de Jong, Maria
Thimothea Johanna
22-10-87 Posthuma, Gosse en Bakker,
Marijke
26-10-87 Strijland, Paul Anton Johann en
van der Laan, Margaretha

Overleden

9-10-87 Padt, Maria Geertruida 91 jr.
11-10-87 Keesen, Gertrije Alberdina Janna 42 jr.
22-10-87 Honing, Jasper 72 jr.
24-10-87 Troeleman w/v Wagner, Adriaantje Maria Pietertje Cornelia Geertruida 80 jr.
24-10-87 Petzoldt, Hedwig Selma 92 jr.

Haarmode Leo & Mariza

Dames en Herensutsen

Redken - Deposituur

Schoolstraat 6a - 1261 EV Blaricum - Telefoon 02153-10001
Dagelijks geopend - Vrijdag koopavond - Dinsdag gesloten

Uw auto is in vertrouwde handen bij: AUTOSCHADEBEDRIJF ROW

- uitdeuken
- eigen sleepdienst
- spuiten
- leenauto's voor noodgevallen
- carrosserie richten
- dagelijks een team vakmensen
- roestbehandeling

STRAK & STRALEND

Eerste Molweg 28a - 1261 TD Blaricum - Telefoon 02153 - 8 70 36

De opticien met kwaliteit voor ogen

fahrenfort
optiek

Dorpsstraat 6
1261 ET Blaricum
Tel. 02153 - 12376